UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

XVI. De Divortiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

cauſis & contractibus ſibi locum vendicat. In matrimonio verò conjungendo & impediendo, ex ipſius conjugii prærogativa, & quia favorabilis res eſt, congruè admittuntur. Vbi tamen *a* alter conjugum divitiis, honore, nobilitate, & potentia ſuperior eſſet, teſtimonium illius, qui parens eſſet inferioris, adeò ſuſpectum redditur, ut illud nullo modo ſit admittendum: cùm parentes filiorum incrementum, & honorem affectare proculdubio comperiantur.

Quales eſſe, & qualiter jurare debent teſtes ſuper conſanguinitate. h.d.

QVoties *b* ergo aliqui propter cognationem propinquitatis ſeparari petuntur, duobus vel tribus ejuſdem conſanguinitatis teſtibus adhibitis, vel totidem ſenioribus & melioribus ejuſdem loci, id debet legitimè comprobari. Teſtium autem examinatio in hac cauſa duplicis interventu juramenti fieri debet: ut jurent ſcilicet, & ſe non privato odio, neque amicitia, nec alicujus proprii commodi intuitu, ad hoc jurandum inductos: & ſicut ipſi dicunt, rei veritatem à majoribus accepiſſe, & ſe credere ita eſſe.

Probatio matrimonialis impedimenti non poteſt reprobari. h.d.

PRæſtitis *c* autem juramentis & impedimento matrimonii legitimè probato, ſi quis contra præcedentem probationem partibus publicatam, quaſi matrimonium impediri jure non valeat, probare velit, audiendus non erit, ſed priori ſtandum erit probationi.

DE DIVORTIIS.
TITVLVS XVI.

Divortium eſt diſſolutio matrimonii. Et ſeparatio tori poteſt appellari divortium. h.d.

DIvortium *d* eſt diſſolutio matrimonii, quæ utroque vivente conjuge contingit. Sed & ſimplicem tori ſeparationem divortium non malè appellamus.

Matrimonium regulariter diſſolvi non poteſt, & niſi ſequuta ſit copula, ſolvitur per ingreſſum monaſterii, ita ut remanens in ſeculo poſſit alteri nubere. h.d.

SCiendum eſt igitur legitimè contractum matrimonium diſſolvi non poſſe, quippe à Deo conjuncti ab homine ſeparari non debent, nec valent: ſi tamen alter conjugum *e*, qui per verba contraxit de præſenti, copula non ſecuta, ſeſe ad obſervantiam regularem voluerit aſtringere, poterit id altero etiam inconſulto efficere: & ei, qui in ſeculo remanere voluerit, alteri ſe jungere permittendum erit, nec cauſari poterit religionem ingreſſus, ſe falſa ad id cauſa inductum, putà quòd conjugem lepra percuſſam crediderit, & ob id ejus abominatus complexus fuerit, cùm & ſine cauſa id ipſum facere potuerit.

Dicenti ſe velle ingredi religionem, eſt certum tempus præfigendum, intra quod vel ingrediatur, vel ad uxorem redeat. h.d.

EI *f* autem qui ſe ad religionem tranſire velle dictitat, certum eſt præfigendum tempus, intra quod legitimè caveat, quòd aut ad religionem ſe transferet, vel redibit ad conjugem.

Reddit rationem, cur non ſecuta copula per religionis ingreſſum matrimonium diſſolvitur. h.d.

NEque mirum videri debet, quòd poſt legitimum de præſenti præſtitum conſenſum, carnis non ſecuta commiſtione *g*, alter conjugum etiam altero invito ad vitam regularem tranſitum facere valeat: quia cùm nondum una caro effecti ſint, ſatis probabiliter, uno ad Deum tranſeunte, alter in ſeculo remanere poterit.

a *C. ſuper eo. extr. de teſtibus.* b *C. quoties. extr. de teſtibus.* c *C. juravit. extr. de probation.* d *Ca. 1. in glo. 32. q. 7. & glo. 2. in c. omne. 27. q. 2.* e *C. ex parte. §. nos autem. ext. de converſ. conjuga.* f *C. ex publico. extr. de converſ. conjuga.* g *C. 2. ext. de con. conjug.*

Per ſacri ordinis ſuſceptionem non diſſolvitur matrimonium etiam non conſummatum. h.d.

DIverſum ſtatuitur, ſi quis poſthabito Canonico religionis ingreſſu, poſt aliquam per verba de præſenti deſponſatam, ſacros ordines ſuſceperit, quanquam enim votum per ſacri ſuſceptionem ordinis firmatum, ad impediendum matrimonium futurum, ac dirimendum poſt eà contractum habeatur efficax: ad diſſolvendum tamen priùs contractum etiam non conſummatum, invalidum cenſetur. Ideoque talium ordinum non obſtante ſuſceptione, ſi ad profitendam probatam religionem induci non valeat, & ſponſa ejus inſtiterit contractum matrimonium conſummare, per cenſuram Eccleſiaſticam compellendus erit.

Cultus diſparitas, & creatoris contumelia ſunt juſta cauſa dimendi: & quod facit Papa, Deus cenſetur facere. h.d.

SEd & ſi inter infideles matrimonio contracto ſequuta copula fuerit, ſi alter qui in infidelitate permanet, velit à fideli disjungi, aut non niſi cum contumelia creatoris, cum altero commorari, licebit Chriſtiano non modò matrimonium diſſolvere, ſed etiam (ut ſuprà diximus *b*) alteri ſe matrimonio jungere. Quibus caſibus cùm authoritate ſedis Apoſtolicæ, & Romani Pontificis matrimonium diſtrahatur, non jam humana, ſed potiùs divina poteſtate conjugium diſſolutum intelligitur.

Ob veram coëundi impotentiam, non ob putativam diſſolvitur matrimonium. h.d.

ITem ſi quis ignarus virginem in uxorem duxerit, quæ adeò arcta ſit, ut mulier fieri non poſſit, vel ſimile vitium à natura contraxerit, ut ope medicorum non poſſit adjuvari: aut mulier virum acceperit, qui adeo frigidæ ſit naturæ, ut eidem carnaliter commiſceri non poſſit, poterunt invicem ſeparari: & qui matrimonio aptus fuerit, ad ſecundas nuptias libere tranſitum facere. Si qua tamen coëundi impotentiam cauſatus, poſt ſeparationem aliam acceperit, aut ea *e* quæ arcta putabatur, aliquem invenerit, qui ſibi ſeras reſeraret, [illegible] poſt peractam pœnitentiam, ad priora conjugia redire compellendi erunt.

Quam quis duxit vel retinuit ſciens copula non idoneam, habebit ut ſororem, ſi non poteſt habere velut uxorem. h.d.

PLanè ſi ſcienter *d* quis cum ea, quæ maritus impotens eſt commiſcere, matrimonium contraxerit, vel alterius comperta poſtmodum impotentia, ſimul morari conſenſerint, his caſibus Eccleſia judicare conſuevit, ut quas viri tanquam uxores habere non poſſunt, habeant ut ſorores.

Ob fornicationem carnalem vel ſpiritualem non ſolvitur matrimonium, ſed fit ſeparatio tori. h.d.

SÆpiùs tamen accidit, ut matrimonii remanente ſacramento, tori tantùm fiat ſeparatio, utputà ſi alter conjugum carnaliter vel ſpiritualiter fornicatus fuerit: quibus caſibus matrimonium minimè abolens, ſed ſibi ſunt invicem conjuges, etiam ſeparati.

Pendente judicio ſuper adulterio, non habet locum ſeparatio tori. h.d.

SEd & ſeparatio non inſtituta ſtatim de crimine accuſatione, facienda erit: ſed probata *e* & perfecta [illegible] rim enim pendente judicio, conjugum alterum, [illegible] quod habet in altero, privari non poterit.

Facta ſeparatione tori ob fornicationem carnalem, poſt [illegible] tionem non compelluntur conjuges ſe reſumere: [illegible] lem, niſi alter velit monaſterium ingredi. h.d.

MVltum autem intereſt, utrùm ob carnalem, an verò ob ſpiritualem fornicationem tori fit facta ſeparatio. Primo enim caſu maritus adulteram [illegible]

a *C. quanto. ext. de divor.* b *ſuprà tit. qui mat. impe. poſ.* [illegible] *§. & ſeq.* c *C. fratern. in fi. extr. de frig. & malef.* d *C.* [illegible] *tationis. ext. de frig. & malef.* e *C. 2. ext. ut lite pendente.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

etiam emendatam, niſi & ipſe ſimili fornicatione *a* pollutus fuerit, recipere non compellitur, ſed fornicatrix in clauſtris cum religioſis mulieribus ad perpetuam agendam pœnitentiam erit collocanda *b*. Secundo vero, ſi fornicatus ſpiritualiter, ab infidelitate revertatur, cogetur, quæ in fide remanſit, illum reſumere, niſi & ipſa ad religionem tranſitum facere voluerit: quod etiam nolente viro ad fidem reverſo, exequi liberè poterit.

Regulariter uxor & vir non poſſunt disjungi, ut alter ſumat ſacros ordines, aut monaſterium ingrediatur fallit hoc in caſibus præcedentibus & ſequentibus. h.d.

HIs exceptis caſibus alter conjugum, altero in ſeculo remanente, nec ad ſacros ordines, nec ad regularem ſuſcipiendus eſt obſervantiam, niſi fortè remanens ejus ſit ætatis, ut ſine ſuſpicione incontinentiæ valeat in ſeculo remanere, aut ipſam continentiam vovere voluerit. Alioqui quanquam de uxoris licentia *c* monaſterium quis ingreſſus fuerit, & profeſſionem fecerit, non uxor ad continentiam cogi, ſed vir ad uxoris torum evocari poterit, niſi poſt conjugis ingreſſum fornicata fuerit, aut ſe invicem continentiam promittendo abſolverint.

Qui invita uxore ingreſſus eſt monaſterium, & ab eadem uxore redire coactus, ea mortua, non cogitur rurſus in monaſterium reverti, ſed non poteſt amplius uxorem ducere. Quòd ſi uxore non contradicente fuerit ingreſſus, illa mortua non poterit exire, præſertim ſi fuerit profeſſus conſentiente uxore. h.d.

QVæſitum tamen eſt, ſi quis uxore invita *d* monaſterium intraverit, & repetitus ad eam redire coactus fuerit, an eadem mortua, cogendus ſit ad monaſterium reverti, an verò aliam poſſit in uxorem ducere? Et in hac ſpecie reſponſum eſt, votum quidem non tenuiſſe, & propterea ad monaſterium redire minimè illum teneri: ſed cùm ingrediendo monaſterium, debitum ſe non exacturum, promiſiſſe videatur, ulteriùs uxorem ducere non poterit: cùm id vovere in ſua poſitum voluntate fuerit. Quòd ſi quis ſciente *e* uxore, nec contradicente, vitam profeſſus fuerit monachalem, uxore poſtmodum defuncta, nec habitum quem ſemel aſſumpſit, abjicere, nec aliquam ſibi matrimonio copulare poterit. Matrimonium quoque temerè *f* contractum dirimendum erit: quod in eo, qui conſentiente uxore profeſſus fuerit, multo magis obtinebit, quanquam monaſterium nunquam ingreſſus fuerit.

Quæ credens virum eſſe mortuum, religionem eſt ingreſſa, à viro educta, ſi vir moriatur, non cogitur reverti ad monaſterium, licet id ſibi expediat. h.d.

QVid ſtatuemus de ea, quæ credens maritum mortuũ *g*, habitum religionis aſſumpſit, an ſi eo reverſo, de monaſterio educta fuerit, poſt obitum viri ſit ad regularem obſervantiam compellenda? Et quidem huic conſultius ad ſalutem fuerit, ſi ad monaſterium redeat: ſed ſi ad hoc perduci non poterit, cogenda non erit.

Etiam altero conjugum invito poteſt quis vovere peregrinationem. h.d.

LIcet autem alter conjugum altero invito religionis votum non poſſit aſſumere, viri tamen etiam præter uxorem aſſenſum peregrinationis ad terram ſanctam propoſitum vovere, & implere liberè valent.

Uxor non plenè certificata de morte viri, contrahere non poteſt, quamvis continere nequeat. h.d.

ET *h* quamvis illi diutiſſimè in peregrinatione commorentur, vel etiam ab hoſtibus capti nuncientur, donec certum nuncium de virorum morte uxores non receperint, ad aliorum conjugium convolare non poterunt, quamvis ut certiorarentur, magnam adhibuerint diligentiam, & ejus ætatis ſint & fragilitatis, ut continere nequeant.

Agenti petitorio ad conjugem, obſtat conſanguinitatis exceptio, ſecus ſi poſſeſſorio: quia antequam de exceptione cognoſcatur, plenaria reſtitutio eſt facienda, niſi conventus excipiens juret de malitia, & probationes habeat in promptu: quo caſu fiet reſtitutio quoad alia, non quoad copulam. h.d.

ERgo niſi legitima ſubſit exceptio, conjugibus temerè disjunctis, alterum alterius repetendi ſemper integrum Ius manet. Erit autem legitima exceptio, cùm aliquis conſanguinitatis gradus objicitur *a*: quo quidem caſu, licet ſi petitorio judicio actum ſit, anteà de ipſa exceptione cognoſci debeat: ſi tamen poſſeſſorio quis experiatur, antequàm de conſanguinitate diſcutiatur, plenaria erit facienda reſtitutio, niſi is qui convenitur, & de malitia juret, & ſuper exceptione promptas probationes offerat. Quo caſu excepta carnali commixtione, tantùm quoad reliqua, reſtitutio facienda erit.

Si mulier reſtituenda timeat ſævitiam viri, debet ab eo præſtari cautio: & ſi ea non putetur ſufficiens, dum cauſa plenè cognoſcitur, uxor eſt deponenda in loco honeſto & tuto. h.d.

PRæſtanda tamen erit idonea cautio *b*, quòd nullam reſtitutæ violentiam vir inferet: quòd ſi tanta ſit viri ſævitia, aut odio tam capitali uxorem proſequatur; ut trepidanti mulieri ſufficiens ſecuritas provideri nequeat, uſque ad cauſæ deciſionem alicui probæ & honeſtæ mulieri ſtudioſiùs cuſtodienda committetur, in loco ubi vir, vel ejus conjuncti, mulieri nullam poſſint injuriam inferre. *c*

Ob ſolam traductionem mulieris ad domum, nullum jus oritur impeditivum ſequentis matrimonii. h.d.

ET hæc quidem obtinent, ſecuto inter viros & mulieres matrimonio. Cæterùm *d* ſi nullis præcedentibus ſponſalibus, vel legitimo conſenſu mulier ad viri domum jam traducta, poſtea abſcedens alii fortè nubere voluerit, nulla facienda erit reſtitutio.

Qui vivente uxore etiam ab eo ſeparata quoad torum, ſecundam conſciam duxit uxorem, etiam prima mortua ſeparabitur à ſecunda, ſed cum alia contrahere poterit. h.d.

FOrnicationis *e* quoque repetenti obſtat exceptio, torique ob eam cauſam ſequuta ſeparatione, ſeparata vivente, aliam uſque adeò ſuperinducere quis prohibetur, ut ſi de facto duxerit, exque ea filios ſuſceperit, etiam mortua adultera eandem retinere non poſſit: quod ipſum & priore uxore minimè cognita ſibi locum vendicat, licet aliam ducere minimè prohibeatur.

Si mulier matrimonium contraxerit cum eo quem ignorabat conjugatum, uxore prima mortua erit in ejus poteſtate virum retinere. h.d.

HOc *f* tamen de ea intelligi oportet, quam quis non ignaram aliam vivere, & fortè aliquid in morte alterius machinatam, in uxorem duxit: nam ſi qua præcedentis matrimonii penitus inſcia alicui nupſerit, priore mortua, niſi mulier divortium petat, ad petitionem viri non ſunt ſeparandi. Nec enim ſuſtinendum eſt, ut vir qui ſcienter in legem commiſit, de proprio dolo commodum reportet.

Cum ea quam quis uxore vivente cognovit non ſub ſpecie matrimonii, defuncta uxore poteſt quis contrahere, ſi neuter ipſorum machinatus eſt in mortem prædefunctæ uxoris. h.d.

CVm ea autem, quam quis uxore vivente non prætextu matrimonii cognovit, ſi nihil in perniciẽ olim viventis uxoris vir, aut mulier cognita, machinati fuerint, nec fidem de contrahendo ſibi invicem dederint, contractæ poſteà nuptiæ legitimæ reputandæ erunt. Sed etſi

a *Can. pen. & fin. extr. de adult.* b *C. gaudemus. extr. de converſ. conjug.* c *C. 1. de converſ. conj.* d *C. quidam. extr. de converſ. conjug.* e *C. conſuluit nos. ext. d. tit.* f *C. ex parte. ext. d. tit.* g *C. placet nobis. ext. de converſ. conjug.* h *C. in Provincia noſtra. ext. de ſpon.*

a *Ca. literas. extr. de reſti. ſpolia.* b *C. literas in fin. extr. de reſtit. ſpol.* c *C. ex tranſmiſſa. ext. di. tit.* d *C. ex parte. extr. de reſti. ſpol.* e *C. ex literarum. extr. de eo qui dux. in mat.* f *C. 1. extr. de eo qui duxit in matr.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

fidem quidem ſibi invicem dederint, vel etiam de facto contraxerint *a*, ſi nec antè, nec pòſt, legitima conjuge ſuperſtite, carnalis interceſſit copula, quamvis uterque graviter deliquerit, & propterea etiam ſit imponenda pœnitentia, matrimonium tamen contractum poſt uxoris obitum, minimè diſſolvetur.

Bonum aliquod ſubſecutum præcedens delictum, & ejus pœnam non abolet. h.d.

VSque adeò *b* autem machinato in alterius conjugum obitum adhibita, inter ſuperſtites machinatores matrimonii ſpem excludit, ut ſi infidelis cum Chriſtiana communicato conſilio ejuſdem maritum de medio ſuſtulerit, licet poſtea per ſtudium ſuperſtitis uxoris ad fidem Chriſtianam translatus fuerit, non tamen propterea magis cum ea nuptias legitimas contrahere, aut contractas retinere poterit. Nec enim hujuſmodi lucro, tam deteſtandum damnum Eccleſia reſarciri patitur.

Animus & propoſitum diſtinguunt maleficia. h.d.

DIverſa *c* ratio eſt eorum, qui ad fidem converſi, illorum ſibi matrimonio junxerunt uxores, quos in belli certamine occiderunt: eorumque qui converſas duxerunt, quarum infideles maritos ſimili modo interfecerunt. nam cùm tales virorum defunctorum interitum ſpecialiter non quæſiverint, & matrimonium inter hujuſmodi perſonas licitè poteſt contrahi, & ſic conjuncti divortium poſtulare nequeunt.

Punitur affectus licet non ſequatur effectus. h.d.

SEd etſi machinationem adhibitam in necem conjugis effectus conſequutus non fuerit, ſi inſidiator alteri ſupervixerit, ſpe conjugii *d* perpetuò deſtitutus, ad ſecundas nuptias nunquam aſpirare poterit: ſicut & in iis accidit, qui inceſtum admiſerunt, ſacerdotem interfecerunt, & aliis pluribus caſibus.

Secundæ nuptiæ abſq; timore infamiæ intra annum luctus poſſunt celebrari, ſed non debent benedici, quocunq; tempore contrahantur. h.d.

ILlud quoque admonendi ſumus, quibus caſibus ſecundarum nuptiarum permiſſa eſt celebratio, minimè verendum eſt nupturis, ne ſi intra annum luctus ad ſecunda vota tranſeant, aliqua notentur infamia *e*. Cùm enim ſecundùm Apoſtolum mulier viro mortuo ſit ab ejus lege ſoluta, ejuſdem ſententia & authoritate, omnis legalis infamia cenſetur abolita: cùm in his præſertim ſeculares leges non dedignentur ſacros Canones imitari. Vir *f* tamen & mulier ad bigamiam tranſiens, non debet à Preſbytero benedici: quia cùm ſemel benedicti fuerint, hujuſmodi benedictio iterari non debet.

DE REBVS SACRIS, SANCTIS, ET RELIGIOSIS.

TITVLVS XVII.

Titulus ſequens ſolùm ſubordinat ſequentia ad præcedentia. h.d.

SAcramentorum breviter explicato tractatu, illorumque ſectione ac natura cognitis, tranſeamus jam ad res ſacras & ſanctas, quales ſunt Eccleſiæ, Altaria, Sanctorum in his conditæ reliquiæ, vaſa, veſtes, & ſimilia ad divinum cultum principaliter comparata. Paulò mox & de religioſis dicturi, ut ſunt, religioſæ domus, xenodochia, cœmeteria, & ſepulturæ.

DE CONSTRVENDIS, CONSECRANDIS, ET REPARANDIS ECCLESIIS, ET ALTARIBUS.

TITVLVS XVIII.

Non licet celebrare, niſi in templis conſecratis, niſi ex privilegio, vel ex cauſa neceſſitatis. h.d.

ECcleſiam *a* hoc loco accipimus non tam Chriſtianorum multitudinem, fideliumque congregationem, quàm manufactum ipſum templum Dei & orationis domum, ab eo quod continetur ejus quod continet ſumpta denominatione. Sicut ergo non alii *b*, quàm ſacrati Deo ſacerdotes, ſacramenta miniſtrare debent: ſic non in aliis, quàm in Domino conſecratis locis, cum ſuis altaribus, vaſis, veſtibus, & reliquis ad divinum cultum explendum utenſibus, itidem conſecratis, ſacrificia offerre licet: niſi quis ſuper hoc ſpeciali ſit privilegio munitus, vel ſumma coëgerit neceſſitas: utpote *c*, quia combuſta ſit eccleſia. quo caſu, donec illa reſtauretur, in capellis cum ſacrata tabula celebrari poterit.

Conſtitutis in itinere, licet celebrare ſub dio, & celebrans in privatis domibus eſt deponendus. h.d.

IN itinere *d* quoque conſtitutis, eccleſia non reperta, ſub dio, ſive in tentoriis, ſi tabula altaris, cæteraque ſacra miniſteria adfuerint, miſſarum ſolennia celebrari permittendum erit: alioqui ſi quis in oratoriis *e* aut per privatas domos conſtitutis, ſine conſenſu Epiſcopi hoc facere auſus fuerit, deponendus erit.

Epiſcopus excreſcentibus fidelibus, novam eccleſiam conſtruere poteſt, & unam in plures dividere. h.d.

COnſtituuntur autem Eccleſiæ, vel ob incrementum populi, vel ob commoditatem plebium, vel certæ univerſitatis intuitu, aut in paſtoralis dignitatis privilegium. Ob incrementum populi tunc nova conſtruenda eſt Eccleſia, cùm certis in regionibus adeò multitudo fidelium excrevit, ut illorum curæ unica ſit impar Eccleſia. Sicut *f* enim ea ratione unus Epiſcopatus in duos, Antiſtitis accedente voluntate, dividi poteſt: ſic etiam Epiſcopus de baptiſmatibus & parochialibus Eccleſiis Rectorum accedente conſenſu, facere poteſt: quod cùm factum fuerit, illa pars populi, quæ novis Eccleſiis ſupponitur, à jure prioris Eccleſiæ abſolvetur.

Plures baptiſmales Eccleſiæ non debent fieri ſub una terminatione, & terminationis controverſia dirimenda eſt judicio plebium, vel ſorte. h.d.

PLures *g* tamen baptiſmales Eccleſias in una terminatione facere non poterit. Quòd ſi de terminatione duarum matricum eccleſiarum contentio fuerit, plebes utrarumque diſcernent: quòd ſi non convenerint, Dei judicio controverſia diſcernetur.

Non eſt perjurus Epiſcopus fabricans Eccleſiam, licet juraverit non alienare eccleſiaſtica. h.d.

NEc *h* quicquam Epiſcopo obſtiterit, quòd de rebus Eccleſiæ non alienandis juravèrit, nam & tali non obſtante juramento, populo indigenti ſuper baſilicarum inſtitutione ſalubriter providere poterit, & debebit.

Ob commoditatem plebium nova Eccleſia ædificari poteſt, quæ tamen matrici honorem exhibere debet. h.d.

PLebium *i* commoditas tunc novam ædificare ſuadet Eccleſiam, cùm parochianorum pars adeò diſtat à veteri, ut certis temporibus non ſine magna difficultate, & periculo illam adire, & ibi congruis temporibus divinis intereſſe, & ſacramenta percipere poſſint: quo quidem caſu maximè ſi miniſtro commodè pro ſuſtentatione ſua provideri poſſit, nova quidem erit Eccleſia conſtruenda, ſed à filiali matrici Eccleſiæ pro facultate loci competens honor exhibendus erit.

Univerſitatis intuitu poteſt nova Eccleſia ædificari, utpote pro leproſis. h.d.

VNiverſitatis intuitu nova Eccleſia ædificari permittitur: veluti cùm plures ſimul leproſi *k*, ſub com-

a *C. ſi. ext. de eo qui dixit in matr.* b *C. 1. ext. de converſ. infid.* c *C. 1. extr. de conv. infid.* d *C. 1. extr. de divortiis.* e *C. pen. & fin. extr. de ſecun. nup.* f *C. vir autem. extr. de ſecun. nup.*

a *Can. Eccleſia. de conſ. diſt. 1.* b *C. ſicut non alii. & ca. ult. ea quæ de conſe. di. 1.* c *C. concedimus. de conſec. di. 1.* d *C. concedimus. verſi. in itinere. de conſec. di. 1.* e *C. clericus. de conſ. di. 1.* f *C. præcipimus. §. ſi cui. 16. q. 1.* g *C. plures baptiſmales. 16. q. 1.* h *C. ſi. ext. de eccl. ædifi.* i *C. ad audientiam. (l.l.) ext. de eccl. ædifi.* k *C. 2. extr. de eccl. ædif.*

muni